

Sygn. akt IV Pa 72/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Elblągu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Alicja Romanowska

Sędziowie: SO Grażyna Borzestowska

SO Renata Żywicka (spr.)

Protokolant : st. sekr. sądowy Łukasz Szramke

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2015r. w Elblągu

na rozprawie sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...) i (...), (...) Spółce Jawnej w E.

o odszkodowanie

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia **14 października 2014r.**, sygn. akt **IV P 271/13**

I. oddala apelację,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

* * * * * początek tekstu

[(...):00:02.228]

W dzień 5 lipca 2013 roku do Sądu Rejonowego w Elblągu wpłynął pozew powoda M. W. przeciwko pozwanej Spółce Jawnej o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach z powodu nieuzasadnionego rozwiązania umowy o pracę, bez wypowiedzenia z winy pracownika. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że był zatrudniony u pozwanej na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w przewozach międzynarodowych. W dniu 3 lipca wstawił się do pracy, jednakże po powzięciu wiadomości, że zużyte opony, o czym wcześniej poinformował pozwaną, nie zostały wymienione, nacięto w nich jedynie bieżnik, odmówił wyjazdu w trasę. W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o jego oddalenie, wskazała, że powód odmówił wykonania polecenia służbowego, polega..., polegającego na wyjeździe w trasę z towarem i tym samym naraził pozwaną na szkodę, albowiem nie wykonała ona przyjętego zlecenia. W ocenie pozwanej takie postępowanie pracownika kwalifikowało się do zwolnienia go dyscyplinarnego z artykułu 52 paragraf 1 punkt 1 kodeksu pracy. Sąd Rejonowy zaskarżonym wyrokiem oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Ustalił, iż powód był zatrudniony u pozwanej na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 20 kwietnia 2007 roku do 3 lipca 2013 roku na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 ton. W dniu 26 czerwca 2013 roku powód poinformował przełożonych o złym stanie opon w naczepie, którą jeździł.

Pozwana przedmiotowe opony przekazała do (...) E. w celu wykonania pogłębienia rzeźby bieżnika opon i ta..., takiego pogłębienia dokonano. Stan opon spełniał wszelkie wymagania rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia. Miejscowe, niewielkie ubytki i pęknięcia mieszanki gumowej na czole bieżnika bez uszkodzenia, czy osłonięcia osłony, nie wpływały na zmniejszenie wytrzymałości opony i stanowiły czynnik, który podczas jej eksploatacji ulegał naturalnemu zanikowi. Stan opon nie stanowił zagrożenia dla kierowcy i innych uczestników ruchu drogowego. M. W. po powzięciu informacji, że przedmiotowe opony nie zostały wymienione, a został pogłębiony bieżnik, odmówił wyjazdu w trasę z ładunkiem towaru, co spowodowało rozwiązanie, czyli umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym. Sąd ustalając stan faktyczny dał wiarę, zarówno zeznaniom świadków S. B., R. S. oraz T. W., choć podniósł, iż ich przydatność tutaj była niewielka, ponieważ świadkowie ci wiedzy o stanie opon i ich przydatności do dalszej jazdy posiadali jedynie od powoda. Dał również w całości wiarę opinii biegłego powołanego w tej sprawie z zakresu ruchu drogowego i wypadków drogowych. W toku procesu powód zmodyfikował żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie 3 miesięcznego odszkodowania z tytułu bezpodstawnego rozwiązania umowy o pracę. Sąd Rejonowy powołał przepisy artykułu 52 paragraf 1 punkt 1 kodeksu pracy, wskazał, iż do takiego rozwiązania stosunku pracy może dojść tylko w przypadku ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych. Wówczas pomimo to, zwiątek zachowania, czy..., czyli działaniem bądź zaniechaniem pracownika, naruszającym podstawowe obowiąz..., obowiązki pracownicze i można mu przypisać winę umyślną lub rażąco niedbalstwo. Obowiązek udowodnienia, wskazania przyczyny rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika obciąża pracodawcę. Sąd uznał, iż pracodawca podolał temu obowiązkowi, przede wszystkim oparł się tutaj na opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego, z której wynikało, iż ten stan opon w dniu, kiedy pracownik odmówił wykonania polecenia, nie zagrażał w jakikolwiek sposób ani jego bezpieczeństwu, ani bezpieczeństwu innych uczestników ruchu i spełniał wszelkie wymagania techniczne, które są określone w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury. I Sąd uznał, iż w tym przypadku doszło do ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych, tym bardziej, że spowodowało to straty pracodawcy w związku z niewykonaniem usługi. Odnosząc się do opinii biegłego sądowego, wskazał, że strony nie wniosły zastrzeżeń do tej opinii w terminie, natomiast Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego, jako spóźnione. W oparciu o powyższe ustalenia i rozważania Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do wniosków wyciągniętych przez biegłego i uznał tą opinie za wiarygodną oraz pełną. Biorąc powyższe pod uwagę wskazał, że powód nie miał żadnych podstaw aby odmówić wykonania polecenia służbowego, to jest wyjazdu w trasę z towarem w dniu 3 lipca 2013 roku, a jego postępowanie stanowiło ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych. Dlatego też oddalił powództwo i jednocześnie na podstawie artykułu 98 paragraf 1 i 3 kpc w związku z artykułem 99 kpc, a także paragrafem 12 ustęp 1 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej, udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, zasądził od powoda na rzecz pozwanego, kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Z tym wyrokiem nie zgodziła się strona powodowa, zaskarżyła wyrok w całości i zaskarżonemu wyro..., wyrokowi zarzuciła obrazę prawa materialnego, a mianowicie artykułu 52 paragraf 1 punkt 1 kodeksu pracy, poprzez błędną jego wykład..., jego wykładnię, poprzez pominięcie i w konsekwencji nie rozważenie przez Sąd Rejonowy następujących okoliczności: czy pracownik świadomie i z premedytacją nie wykonał polecenia wyjazdu, czy też zachodziły okoliczności usprawiedliwiające zachowanie pracownika, czy zachowanie pracownika w świetle okoliczności sprawy, były rażąco naganne. Naruszenie przepisów postępowania, które miały wpływ na wynik sprawy, to jest artykułu 217 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego w związku z artykułem 232 kpc i artykułu 233 kpc, poprzez przekroczy..., przekroczenie swobodnej oceny dowodów, poprzez dowolne, wybiórcze ich uwzględnienie i niepełną ocenę, brak analizy na tle innych dowodów, pominięcie części dowodów, w tym piśmie procesowym powoda. Wyjaśnię w poprawki opon, czego konsekwencją mającą wpływ na treść

[**ns 00:07:47.754**]

orzeczenia, był błąd w ustaleniu faktycznym, dotyczącym przyjęcia, że postępowanie skarżącego stanowiło ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych oraz, że zachowanie pracownika w świetle okoliczności w pełni było rażąco nagannea artykułu 286 kpc poprzez ustalenie wniosku o przeprowadzenie uzupełniającej opinii biegłego i artykułu 328 paragraf 2 kpc, wyrażającą się zaniechaniem przeprowadzenia analizy wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów, bądź ich jedynie częściową analizę, pomijając istotne okoliczności rzutujące na merytoryczny wynik sprawy. A zwłaszcza w pełnej ocenie dowodów w postaci procesowych pism powoda,

wyjaśnień powoda, fotografii opon, czego konsekwencją mającą wpływ na treść zapadłego orzeczenia był błąd w ustaleniach faktycznych, dotyczący przyjęcia, iż skarżący postępow..., iż postępowanie skarżącego stanowiło ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych. W związku z powyższym wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 7.743 złote 60 groszy wraz z kosztami postępowania według norm przepisanych, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych, ewentualnie wykonanie zaskarżone w wyroku i przekazania sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania z uzasadnieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Sąd Okręgowy zważył, iż apelacja

[**ns** 00:09:23.495]

powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Odnosząc się do zarzutu naruszenia prawa materialnego, a mianowicie obrazem artykułu 52 paragraf 1 punkt 1 kodeksu pracy, Sąd w całej rozciągłości podziela argumentację Sądu Rejonowego, iż na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego doszło do rażącego naruszenia obowiązków pracowniczych przez powoda. Albowiem nie było jakichkolwiek podstaw do tego, aby powód odmówił wykonania polecenia służbowego, co w pełni potwierdza opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego oraz wcześniejsza ekspertyza zlecona przez pracodawcę z 30 lipca 2013 roku, do której, co prawda tutaj Sąd się nie odwoływał, ale jednak jest tutaj potwierdzenie również stanowiska biegłego. Wskazać również należy, o czym również Sąd Rejonowy nie wspomniał, że te opony były użytkowane jeszcze do sierpnia 2014, a więc, roku, a więc ponad rok od zdarzenia i według pracodawcy były użytkowane przez jeszcze 100.000 kilometrów, czemu tutaj strona powodowa nie zaprzeczała. Dodatkowo należy również podnieść, iż w orzecznictwie mówi się o tym, że rażące naruszenie obowiązków pracowniczych, to jest przede wszystkim takie naruszenie, które rzeczywiście jest popełnione z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa, a, a dodatkowo o rażącym i nagannym zachowaniu świadczy fakt, że naraża się pracodawcę na szkody. Tutaj niewątpliwie do takiego narażenia na szkodę znacznego doszło. Niezależnie od stosunków, jakie panowały między powodem, a pozwanym, bo chyba rzeczywiście nie były najlepsze, to co wynika z akt osobowych powoda, to powód nie miał jakichkolwiek podstaw, by w ten sposób postąpić i zasadne było rozwiązanie stosunku pracy przez pracodawcę w tym trybie. Odnośnie zarzutu artykułu 233 kpc i artykułu 328 paragraf 2 kpc, to te fakty, one nie zostały w apelacji uzasadnione. Został tylko postawiony zarzut, na marginesie można tylko powiedzieć, że co do artykułu 328 paragraf 2 kpc, musiało być to takie naruszenia przepisów przez Sąd przy formułowaniu uzasadnienia, które miałyby istotny wpływ na wynik sprawy. Z natury rzeczy uzasadnienie jest pisane po postępowaniu przed Sądem I Instancji. Wobec takiego decydującego wpływu mieć nie może, a apelacja jakby tutaj nie uzasadnia na czym mogłoby to naruszenie artykułu 328 paragraf 2 kpc polegać. Co do naruszenia artykułu 286 kpc pełnomocnik powoda, który był na rozprawie i kiedy wniosek ten był oddalany, nie zgłosił zarzutu z artykułu 162 kpc, a więc utracił prawo do powoływania się na uchybienia przepisom postępowania w dalszym toku postępowania. Nadto trzeba wskazać, że ta opinia uzupełniająca miała być na okoliczność aktualnego stanu tych opon, co rzeczywiście tutaj wykraczało poza istotę sprawy i jak najbardziej oceniając Sąd merytorycznie, te oddalenie wniosku było zasadne. Biorąc powyższą argumentację, należało apelację oddalić zgodnie z artykułem 385 kpc. O kosztach procesu orzeczono na podstawie artykułu 98 paragraf 1 kpc w związku z paragrafem 12 ustęp 1 punkt 1 roz..., oraz artykułem 13 ustęp 1 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz porzą..., ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

[**konic** 00:13:56.818]